

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/42/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123383084
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Horváthová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:6123383084.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v spore žalobcu: Ahoj, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 48 113 671, zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa C. D. XXX/XXX, E. F., zastúpenej: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1195/1, Žilina o zaplatenie 3.278,15 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti výroku II. a III. rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 10Csp/101/2023-95 zo dňa 29. februára 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a III. r u š í a vec mu v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd vo výroku rozhodol nasledovne:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.179,27 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.453,03 eur od 5.6.2021 do 18.4.2023, zo sumy 1.493,67 eur od 19.4.2023 do 28.7.2023 a zo sumy 1.179,27 eur od 29.7.2023 do zaplatenia, a to v splátkach po 50,- eur mesačne splatných vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.

III. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 30,4%.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 1 ods. 2 veta prvá, § 2 písm. a), b) a d), § 7 ods. 1, 2, 16, 17 písm. b), 20, § 11 ods. 1, 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 9, § 565 zák. č. 40/1964 Z.z. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), čl. 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách a spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“), § 234 ods. 4, § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 zák. č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalobca sa na základe skutočností uvedených v žalobe domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.424,57 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania. So žalovanou uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1912011540, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 3.000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Úverová zmluva bola uzavretá elektronicky prostriedkami diaľkovej komunikácie. Žalovaná nespĺnila povinnosti vyplývajúce zo zmluvy riadne a včas a v dôsledku jej omeškania so splátkami úveru žalobca upozornil žalovanú na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Nakoľko žalovaná na upozornenie nereagovala, žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť pohľadávky z úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej nesplatenú istinu úveru vo výške 1.424,57 eur s prísl., s tým, že žalovaná po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru uhradila dňa 18.4.2023 sumu 273,76 eur a dňa 28.7.2023 sumu 40,64 eur. Žalobca si uplatňuje aj

nárok na zaplataenie zmluvných úrokov, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov, aj zákonné úroky z omeškania. Žalovaná v odpore voči platobnému rozkazu namietala, že žalobca v žalobe neuviedol akým spôsobom bola overená bonita klienta, že z dikcie ust. § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ vyplýva, že obligatórnou náležitosťou nie je len uvedenie úrokovej sadzby, ale aj ďalších náležitostí vzťahujúcich sa k úrokovej sadzbe. Odkazovala na závery Krajského súdu v Žiline v rozsudku sp. zn. 7Co/252/2019. Tiež namietala, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko na týchto dokumentoch nie je podpis žiadnej osoby ako zástupcu žalobcu a žalobca ani nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Poslednú výzvu pred zosplatením úveru ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené, pre omeškание s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastane po vyhlásení rozhodnutia vo veci samej, keďže žaloba bola podaná predčasne. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovanej uviedol, že úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ohľadom skúmania bonity žalovanej uviedol, že preveroval rodinný stav, príjmy a výdavky žalovanej, históriu splácania a platobnú kapacitu v nebankovom registri a poukazoval na odpovede žalovanej v prehľade verifikačných otázok pred schválením úveru, kedy žalovaná potvrdila, že pracuje, má zmluvu na dobu neurčitú a za posledné tri mesiace priemerný vymeriavací základ aspoň 748,- eur. Výpočtom, ktorým od čistej mzdy 590,- eur odpočítali sumu životného minima 205,07 eur, finančnú rezervu 75,96 eur a splátku iného úveru 215,- eur a 210,20 eur, ak ide o nezaopatrené dieťa alebo zaopatrené nepľnoleté dieťa dosiahli výšku prípadnej maximálnej splátky, ktorú žalovaná bola schopná splácať, a to sumu 88,84 eur. Keďže výška splátky podľa zmluvy o úvere bolo určená sumou 54,24 eur, mal za to, že postupoval s odbornou starostlivosťou a riadne preveril stav, príjmy a výdavky žalovanej. Z prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že žalovaná mesačné splátky nesplnila riadne a včas. Z dôvodu porušenia platobnej disciplíny bola výzvou zo dňa 26.4.2021 upozornená na omeškание s úhradou splátok i s následkom predčasného zosplatenia úveru, pričom výzvu si žalovaná riadne prevzala dňa 29.4.2021. Nakoľko žalovaná dlžné splátky nezaplatila, žalobca listom zo dňa 25.5.2021 úver predčasne zosplatinil. Zároveň pripojil údaje žiadosti zo dňa 27.9.2023, výpis z registra klientských informácií a dáta dopytu do Sociálnej poisťovne.

4. Súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavili strany sporu, ani ich právni zástupcovia, ktorí ospravedlnili svoju neúčasť. Súd v súlade s ust. § 180 C.s.p. vec prejednal v ich neprítomnosti, vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, vyjadreniami strán sporu, listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav: žalobca (v tom čase podnikajúci pod obchodným menom Amico Finance a.s.) ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom dňa 18.12.2019 uzavrel Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1912011540, na základe ktorej poskytol žalovanej bezúčelový úver vo výške 3.000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 96 mesačných splátkach po 54,24 eur, vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20.1.2020. Konečná splatnosť bola dohodnutá na deň 20.12.2027. Úrok bol fixný v sadzbe 16,50% ročne. RPMN bola uvedená vo výške 16,50%. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola určená na sumu 5.207,04 eur, celkové náklady boli uvedené v sume 2.207,04 eur. Podľa bodu 3.2 písm. d) zmluvy v prípade, ak dlžník nespláca splátky úveru riadne a včas, veriteľ je oprávnený žiadať o zaplataenie celého zostatku úveru spolu s príslušenstvom, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru), ak je dlžník v omeškání s úhradou jednej splátky úveru, alebo jej časti počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, a teda ak súčasne upozornil dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Dodatkom č. 1 k zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.8.2020 sa strany dohodli na odklade splátok úveru splatných v dňoch 20.8.2020, 20.9.2020 a 20.10.2020 s tým, že žalovaná je povinná zaplatiť prvú splátku po zrealizovaní odkladu splátok dňa 20.11.2020 v nezmenenej výške. Dodatkom č. 2 k zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 7.12.2020 sa strany dohodli na odklade splátok úveru splatných v dňoch 20.11.2020, 20.12.2020 a 20.1.2021 s tým, že žalovaná je povinná zaplatiť prvú splátku po zrealizovaní odkladu splátok dňa 20.2.2021 v nezmenenej výške. Listom zo dňa 26.4.2021 - 3. upomienka žalobca vyzval žalovanú na zaplataenie dlžnej sumy 162,72 eur s upozornením, že v opačnom prípade bude oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Písomnosť si žalovaná prevzala na adrese jej bydliska dňa 29.4.2021. Z dôvodu neuhradenia záväzkov, žalobca listom zo dňa 25.5.2021 oznámil žalovanej predčasnú splatnosť úveru a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy 3.028,34 eur. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná vyčerpala sumu 3.000,- eur, pričom celková výška úhrad predstavuje sumu 1.820,73 eur. Na istinu bolo z toho započítaných 1.575,43 eur, na úroky 245,30 eur. Za účelom preukázania rozsahu skúmania bonity žalovanej v súvislosti so spornou

úverovou zmluvou žalobca predložil dotazník o klientovi zo dňa 18.12.2019, z ktorého vyplýva iba dôvod využitia služieb a produktov: bežné výdavky domácnosti a že dotazník bol vyplnený zástupcom žalobcu. Z listinného dôkazu označeného ako údaje žiadosti/zmluvy č. 1912011540 (zo dňa 27.9.2023) vyplýva, že žalovaná je vydatá, má vlastný dom/byt, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, je zamestnaná, na dobu neurčitú od 1.8.2019, údaje o príjme za posledné tri mesiace, mesačné finančné výdavky 50,- eur, účel pôžičky iné, pričom absentuje rukou písaný podpis žalovanej. Z výpisu z registra klientskych informácií vyplýva, že žalovaná mala v čase poskytnutia úveru dva existujúce kontrakty (jeden splátkový a jeden nesplátkový). V detaile splátkového kontraktu sa uvádza úver v celkovej sume 14.130,- eur, poskytnutý dňa 20.11.2018, mesačná splátka činí 185,- eur, počet ostávajúcich splátok je 84 a dátum poslednej delikvencie 30.10.2019. Pri zvyšných detailoch (nesplátkové úvery) je uvedené, že žalovaná má úverový rámec 1.000,- eur, využitie 696,- eur, dni po splatnosti 0. Súd prvej inštancie skonštatoval, že je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Bolo teda na žalobcovi, aby preukázal, že ako veriteľ bonitu žalovanej náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. V tejto súvislosti žalobca súdu predložil výpis z registra klientskych informácií, údaje k žiadosti/zmluve, dotazník i dáta dopytu do Sociálnej poisťovne. V tej súvislosti tvrdil, že preveroval rodinný stav, príjmy a výdavky žalovanej, históriu splácania a platobnú kapacitu v nebankovom registri a poukazoval na odpovede žalovanej v prehľade verifikačných otázok pred schválením úveru, ktorá uviedla, že pracuje, má zmluvu na dobu neurčitú a za posledné tri mesiace priemerný vymeriavací základ aspoň 748,- eur. Výpočtom, ktorým od čistej mzdy 590,- eur odpočítal sumu životného minima 205,07 eur, finančnú rezervu 75,96 eur, splátku iného úveru 215,- eur a 210,20 eur, dosiahol výšku prípadnej maximálnej splátky, ktorú žalovaná bola schopná splácať, a to sumu 88,84 eur s tým, že výška splátky podľa zmluvy o úvere predstavuje sumu 54,24 eur. S poukazom na uvedené súd však nemal preukázané, aby žalobca s odbornou starostlivosťou skúmal bonitu žalovanej, pretože pred uzavretím zmluvy (18.12.2019) zistil sice osobné údaje o žalovanej v rozsahu, že je vydatá, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, je zamestnaná, má vlastné bývanie, ale nijako nepreveril a nezisťoval fixné výdavky žalovanej, keď neobjasneným zostalo akým spôsobom vyhodnotil údaje z registra klientskych informácií, teda nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou a bonitu žalovanej skúmal len formálne. Analýza a hodnotenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver bola zo strany žalobcu nedostatočná. Žalobca poskytol úver žalovanému spotrebiteľovi aj napriek tomu, že nevykonal dôkladnú analýzu domáceho rozpočtu žalovanej, a nezohľadnil ani iné aspekty a okolnosti na strane žalovanej (ďalšie úvery). Takýmto spôsobom však reálne nevyhodnotil, či pravdepodobne v budúcnosti, minimálne v období, na ktoré sa zmluva uzatvára, bude schopná plniť svoje záväzky, resp. ignoroval, že spotrebiteľ nie je dostatočne solventný (s poukazom na časové súvislosti s ďalšími jej úvermi - dátum poskytnutia úveru, dátum poslednej delikvencie, výška úverov a výška príjmu žalovanej). Nedostatok odbornej starostlivosti žalobcu sa v naznačenom smere prejavil tým, že žalovaná poslednú riadnu splátku uhradila v júli 2020, následne si strany dohodli odklad splátok (2x), pričom žalovaná ani po zrealizovaní odkladu splátok, neplnila splátky riadne a včas. Aj keď zákon ukladá spotrebiteľom povinnosť poskytnúť údaje umožňujúce posúdiť veriteľovi jeho schopnosť splácať úver, nezbavuje to veriteľa jeho povinnosti údaje získané od spotrebiteľa v rámci možností preveriť a následne profesionálne vyhodnotiť. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca k posudzovaniu schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver pristúpil len formálne, nevytvoril si reálny obraz o celkovej majetkovej situácii žalovanej a jeho postup nenaplnil účel predpokladaný ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Dôsledkom takého správania je, že uzatvorená zmluva je postihnutá sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti a žalobcovi vzniklo právo na vrátenie rozdielu medzi poskytnutými a vrátenými finančnými prostriedkami.

5. V prejednávanej veci zo žalobcom predloženého prehľadu splátok a úhrad mal súd prvej inštancie za preukázané, že v prospech žalovanej bola poskytnutá suma 3.000,- eur a žalovaná vykonala úhrady spolu v sume 1.820,73 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené konštatovanie je opodstatnená len požiadavka na zaplatenie zostávajúcej istiny v sume 1.179,27 eur (3.000 - 1.820,73), vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Záverom súd dodáva, že v zmluve sa uvádza výška úrokovej sadzby (fixná) 16,50% ročne a výška RPMN 16,50%. Kontrolným výpočtom však bolo zistené, že správne má byť RPMN vo výške 15,23%. RPMN však z matematického hľadiska nemôže byť nižšia ako úroky, a teda ide o zavádzajúci (nesprávny) údaj uvedený v predmetnej zmluve. S poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ sa preto poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže sa žalovaná dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, má žalobca nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o päť percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca má tak popri dlžnej istine i nárok na zaplatenie úroku z omeškania v rozsahu požadovanom v žalobe zohľadňujúce plnenie dlžníka po

zosplatnení. V súlade s ust. § 234 ods. 4 C.s.p. súd povolil žalovanej na zaplatenie dlhu mesačné splátky po 50,- eur, prihliadajúc na výšku peňažného plnenia a majetkové pomery žalovanej, keď povolením splátok nebude neprimerane zasiahnuté do hospodárskych pomerov žalobcu. Podľa názoru súdu slabšia strana, ktorou žalovaná ako spotrebiteľka nesporne je, si zaslúži ochranu, keď sa objektívne ocitla v takej situácii, že by zaplatenie dlhu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia bolo pre ňu devastujúce. Na ochranu žalobcu však súd povolil splátky pod hrozbou straty výhody splátok, a to tak, že ak čo i len jednu splátku žalovaná nezaplatí, má žalobca právo domáhať sa zaplatenia celého dlhu, nakoľko sa stane splatným celý dlh. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, a preto súd rozhodol postupom podľa ust. § 262 ods. 1 CSP aj o nároku na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, t. j. podľa úspešnosti v spore. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 3.386,31 eur s prísl. (1.424,57+1.961,74), úspešný bol v časti čo do zaplatenia sumy 1.179,27 eur s prísl. a vo zvyšnej časti bol neúspešný. Potom podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 34,8% a hrubý úspech žalovanej v rozsahu 65,2% (100% - 34,8%), a tým daný čistý úspech žalovanej v rozsahu 30,4%.

6. Voči výroku II. a III. rozsudku podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie aj vo zvyšnej časti.

7. Odvolanie odôvodnil tým, že závery súdu prvej inštancie spočívajúce v tom, že veriteľ k posudzovaniu schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver pristúpil len formálne, nie sú správne. Má za to, že postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovanej pred uzatvorením predmetnej zmluvy a riadne preveril stav, príjmy a výdavky žalovanej. V konaní riadne preukázal skúmanie bonity žalovanej a splnenie povinnosti v zmysle ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Pred poskytnutím úveru preveril históriu splácania a platobnú kapacitu v nebankovom registri klientských informácií, z ktorého výstup ako dôkaz je súčasťou spisu. Z predloženého výstupu je preukázané, že žalovaná v čase podania žiadosti mala splátky iných úverov vo výške 215,00 €, ktoré boli zohľadnené vo výpočte, v ktorom je uvedená platobná kapacita žalovanej. Tu zdôrazňuje, že nie len veriteľ má povinnosť v zmysle ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ, ale z ust. § 7 ods. 2 vyplýva povinnosť aj spotrebiteľovi a to poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Po odpočítaní výšky životného minima 210,20 €, splátok iných úverov podľa NRKI vo výške 215,00 € od čistej mesačnej mzdy žalovanej a finančnej rezervy v hodnote 75,96 € dosiahol výšku prípadnej maximálnej splátky, ktorú žalovaná bola schopná splácať, a to sumu 88,84 €. Nakoľko splátka zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola vo výške 54,24 € má za to, že postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovanej pred uzatvorením predmetnej zmluvy a riadne preveril stav, príjmy a výdavky žalovanej. Predmetný výpočet voľných zdrojov žalovanej na splácanie úveru spolu s výstupom z NRKI je obsiahnutý vo vyjadrení k odporu zo dňa 04.10.2023, nie je tak pravdivé tvrdenie súdu I. inštancie, že neuniesol dôkazné bremeno o splnení postupu podľa ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ a taktiež nie je pravdivé tvrdenie súdu I. inštancie, že k posudzovaniu schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver pristúpil len formálne. Čerpal informácie z Nebankového registra klientských informácií (ďalej aj ako NRKI), čo vyslovene uviedol. Taktiež z výpočtu je zrejmé, že započítal existujúce záväzky žalovanej „ako splátku iných úverov podľa NRKI vo výške 215,00 €“ a taktiež vo výpočte započítali finančnú rezervu vo výške 75,96 €, v ktorej boli započítané mesačné výdavky žalovanej vo výške 50,00 €, ktoré sama uviedla v žiadosti o úver. Zdôrazňuje, že žalobca je nebankovým subjektom a dopytom do úverového registra, konkrétne NRKI si veriteľ splnil povinnosti podľa ust. §7 ods.1 ZoSÚ a postupoval s odbornou starostlivosťou, pričom zároveň ako nebankový subjekt nie je oprávnený nahliadať do bankového registra, nakoľko nie je bankou. Taktiež, považuje rozhodnutie súdu I. inštancie za nepreskúmateľné, nakoľko v ods. 32 odôvodnenia napadnutého rozsudku súd I. inštancie uviedol, že kontrolným výpočtom zistil, že RPMN v zmluve je uvedené nesprávne, avšak v rozhodnutí neuviedol uvedený výpočet, ani akým spôsobom k uvedenému došiel, čo zakladá vadu nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia. K uvedenému tvrdeniu predkladáme výpočet, na základe ktorého je zrejmé, že výpočet RPMN v zmluve vo výške 16,50% je správny a z uvedeného dôvodu úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na základe týchto skutočností navrhujeme, aby odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie zmenil v napadnutej časti tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu 245,30 €, úrok vo výške 1961,74 €, úrok z omeškania vo výške 5% p.a. zo sumy 245,30 € od 05.06.2021 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a prizná žalobcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

8. K odvolaciu sa vyjadrila prostredníctvom právneho zástupcu žalovaná a uviedla, že sa pri skúmaní bonity žalovaného obmedzil len na jeho príjem a informáciu z nebankového registra, avšak vôbec nezohľadnil náklady na bývanie a celkovo náklady na živobytie. Pri skúmaní výdavkov musí veriteľ vykonať audit domáceho rozpočtu dlžníka, aby splnil povinnosť odbornej starostlivosti. Žalobca tvrdil, že pri posudzovaní výdavkov žalovanej vychádzal zo sumy životného minima v čase posudzovania žiadosti. Z dôkazov predložených žalobcom však nevyplýva, že by žalobca zisťoval priemerné mesačné výdavky žalovaného na živobytie (SIPO, strava, doprava do práce, lieky, telekomunikačné služby a pod.). Uvedené svedčí o ignorovaní zákonnej povinnosti dodávateľa úverových produktov na finančnom trhu. Z ust. § 7 ods. 27 veta posledná ZoSÚ plynie, že náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa, nie sa tejto zákonnej povinnosti zbaviť odkazom na životné minimum, nakoľko to nie je ratio zákona a tento postup nezohľadňuje individuálnosť životnej situácie toho-ktorého spotrebiteľa a jeho rodiny. Výdavky (resp. výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb) spotrebiteľa sa bez ďalšieho nemajú rovnať sume životného minima. Cieľom § 7 ods. 1 v spojitosti s § 11 ods. 2 ZoSÚ je dosiahnuť, aby dodávateľ vzal na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Výpočet RPMN je nesprávny, nakoľko po zadaní požadovaných parametrov do interaktívnej kalkulačky dostupnej na G. bola RPMN vypočítaná vo výške 15,23 % p.a.. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

9. Na vyjadrenie žalovanej reagoval žalobca odvolacou replikou a uviedol, že kalkulačka na výpočet RPMN uvedená na web stránke: H. je nepoužiteľná pre správny výpočet RPMN v danom prípade, keďže umožňuje nastavenie splatnosti splátky iba na začiatku resp. na konci obdobia. Splatnosť splátky pri danom produkte/úvere je k 20. dnu v mesiaci, takže hodnota vypočítaná vyššie uvedenou kalkulačkou bude priaznivejšia resp. nepriaznivejšia pre spotrebiteľa v závislosti od zvolenia splatnosti splátky či na začiatku resp. na konci obdobia, keďže neumožňuje nastavenie presného dňa v mesiaci.

10. Žalovaná v odvolacej duplike uviedla, že sa v celom rozsahu pridržiava odvolania a zároveň vznáša námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. Keďže veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 citovaného zákona, nie je oprávnený požadovať jednorázové splatenie dlhu. Sankcia uvedená v § 11 ods. 2 ZoSÚ účinného ku dňu podpisu zmluvy o úvere má za následok, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za neplatné. S poukazom na ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony a preto keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, žalobca teda v konečnom dôsledku nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v kontexte odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom, a to so zameraním na posúdenie, či súd prvej inštancie dospel k správne záveru ohľadom posúdenia úveru ako bezúročného a bez poplatkov, čo

viedlo k čiastočnému zamietnutiu žaloby. Výrok I., ktorým súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.179,27 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.453,03 eur od 5.6.2021 do 18.4.2023, zo sumy 1.493,67 eur od 19.4.2023 do 28.7.2023 a zo sumy 1.179,27 eur od 29.7.2023 do zaplataenia, a to v splátkach po 50,- eur mesačne splatných vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok odvolaním napadnutý nebol, nadobudol právoplatnosť a nepodliehal odvolaciemu prieskumu.

13. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ, v znení ku dňu uzavretia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (ods. 1) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. (ods. 2)

14. Podľa § 7 ods. 20 ZoSÚ, v znení ku dňu uzavretia zmluvy, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

16. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

17. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/ a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález sp. zn. I. ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

18. Odôvodnenie rozsudku súdu musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Nepostačuje uviesť iba všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých boli tieto skutkové zistenia vyvodené. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

19. Súd prvej inštancie posúdil úver žalovanej ako bezúročný a bez poplatkov následkom porušenia povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ. Mal za to, že veriteľ skúmal bonitu žalovanej len formálne, nijako nepreveril a nezisťoval fixné výdavky žalovanej, neobjasneným ostalo akým spôsobom vyhodnotil údaje z registra klientských informácií, nevykonal dôkladnú analýzu

domáceho rozpočtu žalovanej, čo sa prejavilo následne v tom, že žalovaná poslednú riadnu splátku uhradila v júli 2020 a následne si dohodla odklad splátok až dva krát, pričom napokon splátky neplnila vôbec.

20. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, ako aj obsahu spisu je zrejmé, že žalobca súdu prvej inštancie preukazoval akým spôsobom skúmal bonitu žalovanej, a to najmä: zisťovaním potrebných údajov obsiahnutých v žiadosti o uzavretie zmluvy (č. l. 47 a nasl.), výpisom z registra klientskych informácií (ZRKI) (č. l. 49), dopytom na sociálnu poisťovňu (č. l. 50), výpočtom ukazovateľa schopnosti splácať úver (č. l. 53). Zo žiadosti je pritom zrejmé, že veriteľ riadne dopytoval žalovanú nielen na jej rodinný stav, počet nezaopatrených detí, bývanie a príjem, ale aj na jej mesačné finančné výdavky. Žalovaná uviedla mesačné výdavky len 50,- eur, pričom z informácií zistených veriteľom sa jednoznačne ukázalo, že táto informácia nebola pravdivá. Žalovaná úplne zamĺčala výšku úverov, ktoré už spláca (zistené z registra klientskych informácií v podobe dvoch existujúcich úverov so splátkou súhrnne vo výške 215,- eur), pričom svoje mesačné výdavky uviedla len vo výške 50,- eur, avšak ničím túto výšku výdavkov nepodložila, čím porušila ust. § 7 ods. 2 ZoSÚ, podľa ktorého je spotrebiteľ povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

21. Je potrebné dať za pravdu súdu prvej inštancie, že veriteľ sa pri skúmaní bonity žiadateľa o úver nesmie spoliehať len na ničím nepodložené prehlásenia spotrebiteľa, najmä ak nie sú podopreté nijakými dokladmi. Jeho možnosti informácie preveriť sú však limitované možnosťami, ktoré mu zveruje zákon. V prvom rade je potrebné, aby veriteľ použil dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa (ust. § 7 ods. 27 ZoSÚ). Veriteľ je povinný si elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, čo v danom prípade bolo splnené a veriteľ pri výpočte ukazovateľa schopnosti splácať úver vychádzal zo spoľahlivo zistenej informácie. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa. Pokiaľ teda veriteľ riadne žalovanú dopytoval, aby uviedla informácie o jej mesačných výdavkoch, pričom žalovaná uviedla, že jej mesačné výdavky sú len vo výške 50,- eur, veriteľ sa správne nespoliehal na túto ničím podloženú informáciu, ktorá je navyše neprimerane nízka a vychádzal zo zákonom prípustného ukazovateľa minimálnej výšky nákladov na plnoletú osobu, ktorá sa odzrkadľuje v hodnote životného minima, v danom prípade išlo o sumu 210,20 eur, teda zohľadnil viac ako 4 násobok žalovanou tvrdených výdavkov. Je však potrebné si uvedomiť, že veriteľ nemá žiadnu možnosť preverovať skutočnú výšku výdavkov žalovanej, nakoľko tieto informácie môže (a je povinný) veriteľovi poskytnúť len žiadateľ o úver a pokiaľ veriteľ nie je bankou, ktorá by sa mohla oboznámiť s informáciami o pohyboch z účtu vedeného v banke, potom nemá inú možnosť ako preveriť údaje poskytnuté žiadateľom o úver, ako vychádzať z hodnôt vychádzajúcich z výšky životného minima (por. ust. § ods. 27 posl. veta ZoSÚ a § 2 ods. 5 opatrenia NBS č. 10/2017 v znení ku dňu zmluvy o úvere). Súd prvej inštancie neuviedol dôvody, prečo takto získané informácie v zmysle § 7 ods. 20 ZoSÚ pre výpočet ukazovateľa schopnosti splácať úver boli nedostatočné, prípadne z akého ustanovenia vyplýva konkrétny spôsob ako tieto informácie ďalej analyzovať, okrem zákonom stanoveného spôsobu výpočtu podľa § 7 ZoSÚ v spojení s metodikou podľa opatrenia NBS č. 10/2017. Odvolací súd dáva do pozornosti, že pri ustanovovaní zákonných podmienok ochrany spotrebiteľa, dlžníka, je nutné dbať na vyváženosť právnej úpravy z hľadiska jednotlivých ústavných štandardov vrátane princípu právneho štátu. Aj keď je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek iné právne inštitúty. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo 7. februára 2018)

22. Pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie, že ostalo neobjasneným, akým spôsobom vyhodnotil veriteľ údaje z registra klientskych informácií, tento nie je nijako prepojený s vykonaným dokazovaním, najmä výpočtom ukazovateľa schopnosti splácať úver (č. l. 53) (kde je uvedená a započítaná aj výška splátok úver z registra klientskych informácií 215,- eur a navyše bola zohľadnená aj výška mesačnej rezervy 75,96 eur). Súd prvej inštancie nedal v napadnutom rozsudku žiadnu odpoveď na to,

z akého dôvodu posúdil tento výpočet ako nedostatočný, prípadne nedostatočne zdôvodnený. Na okraj odvolací súd dopĺňa, že ako kritérium posúdenia, či si žalobca dostatočne a s odbornou starostlivosťou splnil povinnosti skúmať schopnosť žalovanej splácať úver, nemožno považovať porušenie platobnej disciplíny zo strany žalovanej po 8 mesiacoch od uzavretia zmluvy o úvere (posledná riadna splátka bola realizovaná 7/2020, pričom zmluva bola uzavretá 12/2019), ako vyplynulo z bodu 29. napadnutého rozsudku.

23. Ďalej odvolateľ napádal závery súdu prvej inštancie obsiahnuté v bode 32. odôvodnenia rozsudku, kde súd prvej inštancie uzavrel, že RPMN nebola v zmluve uvedená správne, lebo kontrolným výpočtom zistil, že správny údaj RPMN činí 15,23 % a nie 16,50 % ako bolo uvedené v zmysle. Odvolací súd dať za pravdu odvolateľovi, že súd prvej inštancie vôbec neuviedol akým kontrolným výpočtom dospel k hodnote RPMN 15,23 %. Možno sa len domnievať, že použil kalkulačku zverejnenú ministerstvom financií SR na stránke B., kde po zadaní vstupných údajov podľa zmluvy o úvere, a to dátum pôžičky, výška pôžičky, periodicita splátok, počet splátok, obdobie splatnosti splátok, výška splátky a iné dodatočné náklady, skutočne výška RPMN predstavuje hodnotu 15,23 %. Tu však nie je možné opomíňať znenie § 11 ods. písm. d) ZoSÚ, podľa ktorého sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, len ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, čo sa premietlo aj do judikatúry NS SR, kde bol prijatý záver, že nesprávne uvedenie len priemernej hodnoty RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere (bez ohľadu na povahu odchýlky) a podobne tiež nesprávne uvedenie RPMN v spotrebiteľov prospech samo osebe bezúročnosť úveru ani nemožnosť veriteľa žiadať v súvislosti s jeho poskytnutím poplatky nespôsobuje (uznesenie NSSR sp. zn.: 6Cdo/152/2022). Pokiaľ teda výška RPMN v zmluve bola vyššia, teda nie je uvedená v neprospech spotrebiteľa, sankciu zakotvenú v cit. ustanovení v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nemožno aplikovať. Na okraj odvolací súd uvádza pokiaľ ide o námietku žalobcu, že táto tabuľka výpočtu RPMN zo stránky MF SR je nepresná, lebo splátka mala byť realizovaná k 20. dňu v mesiaci a nie ku koncu mesiaca (pozn. odvolacieho súdu – kalkulačka pripúšťa len zadanie termínu splatnosti splátky na začiatku alebo na konci obdobia), v danom prípade je bezpredmetné, či do kalkulačky bude zadaný presný deň v mesiaci, ku ktorému dochádza k splatnosti splátky, keď k splácaniu dochádza mesačne, výška splátky sa nemení a RPMN odzrkadľuje percentuálnu mieru nákladov pripadajúcu na celý rok splácania úveru.

24. Na základe vyššie uvedeného tak nie je zjavné, ako dospel súd prvej inštancie v záveru, že veriteľ skúmal bonitu žalovanej len formálne s prihliadnutím na ním citované znenie ust. § 7 ods. 6 ZoSÚ, podľa ktorého je veriteľ povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov a s odbornou starostlivosťou, ktorej vynaloženie v konaní aj preukazoval. Keďže v danom prípade došlo nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie neodôvodnením rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami (a zároveň nesprávnym právnym posúdením veci) k znemožneniu žalobcovi realizovať jeho procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom s poukazom na to, že súd prvej inštancie rozhodnutie fakticky v relevantných záveroch neodôvodnil právne ani vecne, nie je dobre možné tento nedostatok napraviť až v druhoinštančnom konaní pred odvolacím súdom. V dôsledku toho odvolací súd napadnuté uznesenie vo výrokoch II. a III. podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

25. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o zostávajúcom nároku žalobcu, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). Je potrebné dôsledne pristúpiť k posúdeniu skutkových tvrdení strán a nimi navrhnutých dôkazov najmä so zameraním na posúdenie, či žalobca preukázal, že pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere postupoval s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a či došlo k naplneniu niektorej zo zákonných podmienok na posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov. Súd prvej inštancie starostlivo posúdi aj argumenty protistrany, všetko čo v konaní vyšlo najavo, vrátane listinných dôkazov. Výsledky vykonaného dokazovania je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky. Rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP odôvodniť tak, aby skutkové a právne závery súdu boli vyčerpávajúco a logicky vysvetlené, nevzbudzujúce pochybnosti o dôvodoch samotného rozhodnutia.

26. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho a dovolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

27. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).